

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a JUDr. Petra Kuchynky ve věci

žalobkyně: **M. V.**, nar. X. X. XXXX, bytem v ČR P.
*zastoupená Mgr. Petrem Václavkem, advokátem,
se sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1*

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem
Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě ze dne 14. 8. 2020 na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-51324/DP-2012 o žádosti žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky,

takto:

- I. Žalovaný je povinen v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-51324/DP-2012 vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území České republiky, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni plnou náhradu nákladů řízení ve výši 14 342 Kč, k rukám advokáta Mgr. Petra Václavka, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobkyně usilovala o to, aby soud uložil žalovanému (dále v textu rozsudku též: „správní orgán I. stupně“) povinnost rozhodnout v řízení o její žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky vedeném jím pod sp. zn. OAM-51324/DP-2012.

Obsah žaloby

2. Svou žalobu zdůvodnila žalobkyně tak, že je žadatelkou o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území České republiky, přičemž správní řízení o její žádosti bylo zahájeno dne 16. 8. 2012. Dne 29. 4. 2015 žalovaný tuto žádost zamítl. K jejímu odvolání však Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců svým rozhodnutím ze dne 12. 2. 2020 rozhodnutí žalovaného zrušila a věc mu vrátila k novému projednání. Od té doby ale nedošlo k žádným úkonům, o nichž by byla žalobkyně informována. Žalobkyně poukázala na § 71 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, podle něhož jsou správní orgány povinny vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Z ustanovení § 169t odst. 6 písm. a) bod 1. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, pak vyplývá, že v dané věci je správní orgán povinen rozhodnout ve lhůtě 60 dnů.
3. S ohledem na nečinnost žalovaného uplatnila žalobkyně podnět k provedení opatření proti nečinnosti. V reakci na něj vydala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců dne 5. 6. 2020 opatření proti nečinnosti č. j. MV-82150-2/SO-2020, kterým žalovanému přikázala rozhodnout ve věci žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky vedené pod sp. zn. OAM-51324/DP-2012 do 30 dnů od doručení daného opatření. I tato lhůta ovšem v dané věci uplynula marně.
4. Z tohoto důvodu má žalobkyně zato, že žalovaný je v řízení o její žádosti nečinný. Bezvýsledně též vyčerpala prostředky, které správní řád upravuje k její ochraně před nečinností žalovaného. Navrhla proto, aby soud rozhodl o povinnosti žalovaného vydat rozhodnutí o její žádosti ve stanovené lhůtě a přiznal žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení.

Vyjádření žalované a replika žalobkyně

5. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žaloba je nedůvodná. Stručně zrekapituloval obsah žaloby a sdělil, že se žalobou nesouhlasí, neboť v dané věci nebyl a není nečinný. Žalovaný dále popsal, že dne 16. 8. 2012 podala žalobkyně žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny. Po zkoumání, zda žalobkyně splňuje podmínky vydání tohoto pobytového oprávnění, žalovaný dne 29. 4. 2015 žádost zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně v zákonné lhůtě odvolání. Následně Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců rozhodnutím ze dne 4. 5. 2018 zamítavé rozhodnutí žalovaného potvrdila. Toto rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců však bylo rozsudkem Krajského soudu v Plzni zrušeno; vázána tímto rozsudkem pak Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců původní zamítavé rozhodnutí žalovaného rozhodnutím ze dne 23. 7. 2019 zrušila a věc vrátila žalovanému k novému projednání. Současně ovšem Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců podala proti zmíněnému rozsudku Krajského soudu v Plzni kasační

stížnost. Nejvyšší správní soud ji však svým rozsudkem ze dne 12. 8. 2020, č. j. 10 Azs 296/2019-31, zamítl. Po vrácení věci od Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců žalovaná provádí další šetření za účelem vydání nového rozhodnutí, a to: dne 12. 3. 2020 bylo žalovanému postoupeno rozhodnutí, dne 4. 6. 2020 byl sepsán protokol o předání vízového štítku, dne 5. 10. 2020 byla žalobkyni odeslána výzva na aktuální informace a platné zdravotní pojištění. Žaloba je tedy dle žalovaného nedůvodná, řízení o žádosti žalobkyně probíhalo a probíhá řádně, žalovaný je v řízení činný a provádí veškeré nezbytné úkony pro vydání nového rozhodnutí. Žalovaný proto navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

6. Žalobkyně podala k vyjádření žalovaného repliku, ve které uvedla, že na žalobě nadále trvá, neboť žalovaný dosud nerozhodl. Konstatovala, že její případ není nijak složitý, okruh skutečností nutný pro meritorní rozhodnutí je zřejmý, skutkový stav je jasný; je to jen žalovaný, kdo řízení komplikuje. Tvrzení, kterými žalovaný dokládá svou aktivitu, nelze přisvědčit. Z vyjmenovaných úkonů za posledních osm měsíců je zjevné, že jediným, který směřuje k vyřízení věci, je výzva k doplnění náležitostí. Veškeré průtahy mají neblahý vliv na soukromý a osobní život žalobkyně, který musí navíc vynakládat nemalé prostředky na právní zastoupení a poplatky spojené s řízením.

Posouzení věci krajským soudem

7. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
8. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s.: *„Ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.“*
9. Dle § 81 odst. 1 s. ř. s.: *„Soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.“*
10. Ve věci soud rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci souhlasili.
11. Ze správního spisu soud zjistil, že 16. 8. 2012 podala žalobkyně žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky. Rozhodnutím ze dne 29. 4. 2015, č. j. OAM-51324-27/DP-2012, žalovaný žádost žalobkyně zamítl a rozhodl, že povolení k dlouhodobému pobytu se neuděluje, neboť žalobkyně nesplnila podmínku dosažení zákonem požadované výše úhrnného měsíčního příjmu dle § 42b odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Rozhodnutím ze dne 4. 5. 2018, č. j. MV-96869-11/SO-2015, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, potvrdila rozhodnutí žalovaného a zamítla odvolání žalobkyně. Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 23. 7. 2019, č. j. 57 A 69/2018-50, rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 12. 8. 2020, č. j. 10 Azs 296/2019-31, zamítl kasační stížnost, kterou proti citovanému rozsudku Krajského soudu v Plzni podala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Ze dne 12. 2. 2019 pak pochází rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců č. j. MV-96869-25/SO-2015, kterým bylo zrušeno původní rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2015, a to v reakci na kasační rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 7. 2019. Spis byl žalovanému Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců postoupen dne 27. 2. 2020. Konečně je ve správním spise předloženém soudu založena i výzva k odstranění vad žádosti

ze dne 6. 10. 2020, č. j. OAM-51324-40/DP-2017.

12. Soud nejprve konstatuje, že odkaz žalobkyně na obecnou úpravu lhůty k vydání rozhodnutí v § 71 správního řádu, resp. na lhůtu pro vydání rozhodnutí v projednávané věci stanovenou v § 169t odst. 6 písm. a) bod 1. zákona o pobytu cizinců, je správný. Správní orgány jsou vskutku povinny vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu, jak vyplývá z § 71 odst. 1 správního řádu. V projednávané věci je pak namístež použit úpravu speciální, nacházející se v § 169t odst. 6 písm. a) bod 1. zákona o pobytu cizinců. Podle tohoto ustanovení platí: *„O žádosti ministerstvo rozhodne v případě žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti, je-li žádost podána na území.“* Lhůta k vydání rozhodnutí tedy ve věci žádosti žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu činí 60 dní.
13. Na podkladě shora provedené rekapitulace průběhu správního řízení je pak dlužno konstatovat, že toto řízení je zatíženo průtahy již od právní moci rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 7. 2019, č. j. 57 A 69/2018-50, kterým bylo zrušeno původní rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech, kterým potvrdila rozhodnutí žalovaného o zamítnutí žádosti žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 29. 4. 2015. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců na kasační rozsudek krajského soudu reagovala až dne 12. 2. 2020, kdy vydala rozhodnutí, jímž původní rozhodnutí žalovaného zrušila a věc mu vrátila k novému projednání. Z obsahu tohoto rozhodnutí se přitom podává, že ke zrušení původního rozhodnutí žalovaného přistoupila toliko na základě právního názoru Krajského soudu v Plzni, podle něhož nebylo provedeno řádné posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromých a rodinných poměrů žalobkyně, jinými slovy, nepředcházela mu žádná jiná procesní aktivita Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, která by snad mohla odůvodnit takřka půlroční prodlení s vydáním zrušujícího rozhodnutí (počítáno od nabytí právní moci uvedeného rozsudku Krajského soudu v Plzni, tedy ode dne 22. 8. 2019).
14. Ode dne 27. 2. 2020 pak byl žalovanému vrácen Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců spolu se zrušujícím rozhodnutím ze dne 12. 2. 2020 správní spis. Žalovaný však v řízení dále řádně nepokračoval, 60denní lhůta k vydání rozhodnutí, jejíž běh počal dnem právní moci citovaného zrušujícího rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, uplynula marně. Ostatně právě proto Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců na základě žádosti žalobkyně vydala dne 5. 6. 2020 opatření proti nečinnosti č. j. MV-82150-2/SO-2020, kterým uložila žalovanému, aby v řízení o žádosti žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky vedeném pod sp. zn. OAM-51324/DP-2012 vydal rozhodnutí do 30 dnů od doručení tohoto opatření proti nečinnosti.
15. Ani tuto lhůtu ovšem žalovaný nerespektoval a rozhodnutí ve věci až do dne vyhlášení tohoto rozsudku nevydal. S ohledem na zákonnou lhůtu pro vydání rozhodnutí je nutno konstatovat, že žalovaný je skutečně nečinný, neboť v zákonem stanovené lhůtě, ani až do dne vyhlášení tohoto rozsudku, rozhodnutí o žádosti žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nevydal.
16. Soud nad rámec tohoto konstatování uvádí, že v případě, kdy je správní rozhodnutí zrušeno pravomocným rozsudkem krajského soudu, kterým je současně věc vrácena k dalšímu řízení žalovanému správnímu orgánu ve smyslu § 78 odst. 1, 4 s. ř. s., není ani v případě, že proti tomuto rozsudku žalovaný správní orgán podal kasační stížnost, namístež vyčkávat rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o této kasační stížnosti.

Naopak, i v takovém případě je povinností žalovaného správního orgánu pokračovat v řízení a řídit se závazným právním názorem vyjádřeným v pravomocném soudním rozhodnutí. Tento názor ostatně potvrdil i Nejvyšší správní soud již v usnesení svého rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, v němž současně upozornil, že nerespektuje-li správní orgán pravomocné soudní rozhodnutí a nepokračuje řádně v řízení, může se dle okolností jednat o nečinnost, proti níž se lze bránit podáním žaloby dle § 79 a násl. s. ř. s.

17. Tak tomu je i v projednávaném případě, kdy zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí o žádosti žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebyla po nabytí právní moci kasačního rozsudku Krajského soudu v Plzni respektována nejprve ani samotnou Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, která otálela s vydáním svého zrušujícího rozhodnutí takřka půl roku, ale následně ani žalovaným, který snad vyčkával na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, kterou Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců proti rozsudku Krajského soudu v Plzni podala, o čemž ostatně sama žalovaného přepisem informovala. Takový postup je však ze shora uvedených důvodů nesprávný. Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem, který neprolamuje právní moc jí napadeného rozsudku příslušného krajského soudu; jediným procesním prostředkem, který má žalovaný správní orgán k dispozici, jehož prostřednictvím se může, teoreticky alespoň dočasně zbavit vázanosti právním názorem krajského soudu až do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o podané kasační stížnosti, je odkladný účinek kasační stížnosti. O tom, že by byl v projednávané věci odkladný účinek kasační stížnosti Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců přiznán, však nic nesevřídčí, ostatně to ani nebylo nikým tvrzeno.
18. Na těchto závěrech pak nemůže nic změnit ani výčet dvou procesních úkonů, který žalovaný představil ve svém vyjádření k podané žalobě. Plyne-li již od právní moci rozhodnutí Komise o rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 12. 2. 2019 lhůta k vydání nového rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, nelze závěr o jeho nečinnosti odestát s poukazem na sepsání protokolu o předání vízového štítku ze dne 4. 6. 2020 a odeslání výzvy k odstranění vad žádosti žalobkyni ze dne 5. 10. 2020. Tento výčet naopak pouze nasvědčuje tomu, že žalovaný skutečně s dalším vedením řízení vyčkával na osud kasační stížnosti podané Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, o které Nejvyšší správní soud rozhodl dne 12. 8. 2020.
19. Soud dospěl k závěru, že podaná žaloba je důvodná. Výrokem I. proto žalovanému na základě § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil, aby v řízení vedeném o žádosti žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu vedeném pod sp. zn. OAM-51324/DP-2012 vydal rozhodnutí do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.
20. Tato lhůta není delší než zákonem stanovená lhůta 60 dní, soud při jejím stanovení přihlédl k tomu, že uvedené řízení je již stiženo zcela nepřiměřenými průtahy, a je proto dán zvýšený zájem na tom, aby řízení již bylo završeno vydáním rozhodnutí. Sám žalovaný ostatně poukázal na to, že již činí kroky směřující k vydání rozhodnutí, a proto je soud přesvědčen, že takto vyměřená lhůta je k vydání rozhodnutí i při zohlednění předpokladu jeho dalšího průběhu zcela dostatečná.

Náklady řízení

21. Výrok II. o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyni, která v řízení dosáhla

plného procesního úspěchu, soud přiznal náhradu nákladů řízení podle vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb. Přiznaná náhrada nákladů řízení je představována zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 2 000 Kč a odměnou za právní zastoupení žalobkyně za 3 úkony právní služby po 3 100 Kč (příprava a převzetí zastoupení, sepis a podání žaloby, sepis repliky) a náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý uvedený úkon právní služby. Jelikož je zástupce žalobkyně plátcem daně z přidané hodnoty, byla odměna zástupce a náhrada hotových výdajů navýšena o tuto daň výši 21 %, tedy o 2 142 Kč. Celková výše náhrady nákladů řízení tedy činí 14 342 Kč. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 29. října 2020

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu